

the 1990s, the number of publications on the topic has increased steadily, and the number of authors has increased from 1 to 100.

There are a number of reasons for the increase in research on the topic. One reason is the growing awareness of the importance of the topic. Another reason is the increasing availability of data and methods for studying the topic. A third reason is the increasing interest in the topic by the general public.

The following sections will discuss the history of research on the topic, the current state of research, and the future of research on the topic.

The history of research on the topic can be traced back to the 1950s, when the first studies were published.

In the 1960s, research on the topic was largely limited to descriptive studies.

In the 1970s, research on the topic began to focus on the underlying mechanisms.

In the 1980s, research on the topic began to focus on the development of interventions.

In the 1990s, research on the topic began to focus on the evaluation of interventions.

In the 2000s, research on the topic began to focus on the implementation of interventions.

In the 2010s, research on the topic began to focus on the sustainability of interventions.

In the 2020s, research on the topic began to focus on the impact of interventions.

The current state of research on the topic is characterized by a number of key findings.

One key finding is that the topic is a complex and multifaceted issue.

Another key finding is that the topic is a global issue that affects people in all parts of the world.

A third key finding is that the topic is a public health issue that has a significant impact on the quality of life of many people.

A fourth key finding is that the topic is a social issue that is influenced by a number of factors, including culture, religion, and politics.

A fifth key finding is that the topic is a scientific issue that is being studied by a number of different disciplines, including psychology, sociology, and medicine.

The future of research on the topic is bright, and there are a number of exciting opportunities for researchers in the field.

One opportunity is to continue to explore the underlying mechanisms of the topic.

Another opportunity is to develop new and innovative interventions.

A third opportunity is to evaluate the effectiveness of existing interventions.

A fourth opportunity is to implement interventions in a sustainable way.

A fifth opportunity is to study the impact of interventions on the quality of life of people.

EKİN KADİR SELÇUK • Gençlik Güzel Şey

EKİN KADİR SELÇUK 1981'de İstanbul'da doğdu. Öyküleri *Notos*, *Varlık*, *Sözcükler*, *Öykülem*, *Sarıç* dergilerinde yayımlandı. Doktorasını Ankara Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nde tamamladı. Doktora tezinden türetilen ilk kitabı "*Mücadeleciler*": *Mücadele Birliği (1964-1980)* adıyla İletişim Yayınları'ndan 2018 yılında yayımlandı. Halen Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

İletişim Yayınları 3179 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 562

ISBN-13: 978-975-05-3335-8

© 2022 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2022, İstanbul

EDITÖR Duygu Çayırıcıoğlu

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI Serdar Aysu

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

EKİN KADİR SELÇUK

Gençlik Güzel Şey

*Bize dostluğu ve arkadaşlığı öğreten
Mutlu ile Fernandes'e...*

Kardeşim Özgür alışkan'a...

*ve
İnanç'a...*

İÇİNDEKİLER

<i>Sadık Abi ve Rektörün Tüneli</i>	7
<i>Uçurumun Kıyısında</i>	17
<i>Herkesin Doğrusu Kendine</i>	27
<i>Ziyafet</i>	37
<i>Film Çekiyoruz</i>	47
<i>Bu Defalık</i>	55
<i>Bütün Sınıf</i>	61
<i>Korku</i>	67
<i>Bizim Apartmanlar</i>	73
<i>Merak Etmeyin</i>	83
<i>Sıradan Bir Gün</i>	89
<i>Bir Yıl Sonra</i>	95
<i>Londra</i>	103
<i>Boş Koltuk</i>	109
<i>İftar Öncesi</i>	115
<i>Bu Gece Hiç Bitmesin</i>	123

Sadık Abi ve Rektörün Tüneli

Sadık Abi'nin bir illüzyonistinki kadar kıvrak olan parmakları ince ve kemikliydi. Onların bu kadar kolayca esneyebilmelerine, her birine karşılık gelen içerisi bilinmezlerle dolu delikleri muntazaman kapatabilmelerine şaşar kalırdım. Ağzından çıkan nefes o parmakların marifetiyle birleşir, en ciddi, en somurtkan insanı bile yerinden kaldıracak eğlenceli bir melodiye dönüştürdü. Kendimizi bu melodinin etkisine bırakıyorduk. Sadık Abi yanaklardan ibaret tombul suratından damlayan terle sırsıklam olmuş, nefessiz kalmışken, biz klarnetin ritmine ayak uydurmak için çabalar, gülünç hareketlerle vücudumuzun bir yerlerini oynatmaya çalışırdık.

Okulda, kimselerin kalmadığı saatlerde gerçekleşen bu cümbüş aramızda bir sırdı. Derslere girmemeyi âdet eden, tembel ve tembel olduğu için kendini asi sanan öğrenciler olarak hemen hemen bütün günümüzü sigara dumanı ve kahve kokusuyla yüklü kantinin rahatsız sandalyelerinde politikadan, sinemadan, erkeklerden, kadınlardan (nadiren edebiyattan) konuşarak geçirir, hava tamamen kararana

ve servisi yakalamak için koşuşturan son memur da gözden kaybolana dek binayı terk etmezdik. Bizle birlikte okulda kalan biri daha olurdu genelde. Sadık Abi... O hiçbir zaman servisle gitmezdi evine. Ve şimdi bunları yazarken hayretle fark ediyorum ki, bir kere bile ona niçin servisi kullanmadığını sormamıştık. Bazen kakhahaların, nadiren öfkeli seslerin yükseldiği muhabbetimize şişman'da ya da Barikat'ta devam etmek için kapıya yönelirken o bizi durdurur, "Çocuklar, en iyisi biraz eğlendireyim sizi yahu, ne bu durgunluk?" diyerek masanın altından dünyanın en uyumlu renklerini, siyahla beyazı birleştiren klarnetini çıkarırdı. Bir köşede, üzerinde emanet gibi duran lacivert ceketi, ceketinin üzerinde "görevli" yazan arması ve tozlu ayakkabılarıyla hayatıki varlığını bir mahcubiyet olarak yaşayan bu adamı gün içinde nadiren fark ederdik. Sabahları bazen unutkanlıktan bir günaydını esirgediğimiz olurdu. Sınav zamanları telaşla koştururken, sınavın yapılacağı sınıfı sorduğumuz kişinin o olduğunu idrak edemezdik. O bahsettiğim akşamlarsa her şey farklı gelişirdi. Sadık Abi ceketıyla birlikte mahcubiyetini de fırlatıp atar, biz de aniden kimlik değiştiren bu adamın (yoksa klarnetin mi) çekimine kendimizi kaptırırđık. Vücuğuyla büyük bir tezat oluşturan ince parmakları işte o zaman hareket etmeye başlardı. Önce hafif bir girizgâh... Ardından ağır bir peşrev... Ve biz ne olduğunu anlamadan temponun aniden yükselişi... Etrafında kümelendiğimiz ve klarnetle yarenliğini imrenerek izlediğimiz adamın bizlere "haydi" diyen göz işaretiyle birlikte yerimizden kalkmamız... Açılan kollar, sağa-sola giden kalçalar, daire çizen beller, titreşen omuzlar...

Bu anlar, çocukken geçirdiği bir hastalık sonucu sol ayağı sakat kalan, kısa boylu, koca göbekli, sol serçeparmağına eski moda bir yüzük takan Sadık Abi için akreple yelkovanın en hızlı koşturduğu anlar oluyordu. Çünkü neticede